

Nens i gent gran

Protegir, ajudar

Hi ha pares que confonen el fet d'ajudar a créixer els fills amb adequar-los a la seva manera de veure les coses. Cadascú té un camí per recórrer, i la nostra feina de pares ha de ser prou prudent per no coaccionar-los a ells i per no frustrar-nos nosaltres mateixos. Ajudeu els vostres fills, no els protegiu més del compte.

El problema es redueix a un sol aspecte: les expectatives dels pares

Els nostres fills han de fer esport i passar-s'ho bé. Mai, com a pares, hem de crear-nos expectatives que probablement no es compliran per la senzilla raó que no coincideixen amb les que tenen ells

SPORT

Editor: Josep M. Casanovas
Director: Joan Vehils
Directors adjunts: Joan Maria Battle i Lluís Mascaró
Subdirector: Albert Masnou
Redacció: Àngels Fàbregues (afabregues@diariosport.com), Ramon Palomar (rpalomar@diariosport.com)
Maquetació: Fabián Cabrera
EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS
Director gerent: Antoni Pujol
Director Producció i Sistemes: Kiko Olivier
ADREÇA: Consell de Cent, 425-427
 08009 Barcelona
 Tel.: 93-2279400
 Fax Redacció: 93-2279410
 Fax Administració: 93-2279405
 Fax Publicitat: 93-2279435

Generalitat de Catalunya
 Departament
 de la Presidència

Més informació
ORGANITZA

JOAN CARLES FOLIA TORRES
 Assessor Educatiu ('coach')
ASSESSORAMENT A FAMÍLIES EN: Resolució de conflictes pares i fills/alumnes i escola. Gestió de les emocions en la família. Valoració de les situacions de convivència. Motivació per a l'aprenentatge. Gestió i planificació del temps d'estudi.
TEL: 663 850 880
EMAIL: utiljoancarles@gmail.com

Joan Carles Folia
 DIRECTOR GERENT D'ORGANITZA, SL
 LLICENCIAT EN CAFE, MESTRE I 'COACH' ESPORTIU I EDUCATIU D'ÚTIL

No fa gaires dies vaig assistir com a convidat a una xerrada amb pares i mares d'un club esportiu. Es tractava de donar-los unes quantes pistes sobre com aprofitar els avantatges de l'esport en el creixement dels seus fills. Quaranta-cinc minuts de reflexions de més o menys profunditat, tot i que penso que al final en vaig convèncer més d'un de la necessitat que els fills fessin esport pel plaer de disfrutar-ne i no de competir.

En acabar l'exposició vam entrar a la part de preguntes i una d'elles va ser la següent: "Senyor Folia, ara que ve Nadal els pares de l'equip del nostre fill estem pensant a regalar-li una panera al monitor, però hi ha un grup de pares que diuen que l'equip no ha complert les expectatives en la classificació i que no hi volen col·laborar, què fem?"

Després d'uns segons d'estupefacció perquè no em podia creure el que estava sentint, vaig obrir la boca per dir: "No permetin que aquests pares tornin a veure un altre partit d'aquest equip".

Entenc i respecto que tots els pares hem dipositat unes il·lusions en el futur del nostres descendents. Tots volem el millor per a ells. Tots volem que siguin bona gent, bons professionals, que es guanyin bé la vida, que siguin feliços en les seves relacions, que no es posin mai

malalts i que disposin de molta salut i diners per superar els obstacles del seu recorregut vital. Tots ens hem creat unes expectatives, que tenen molt a veure amb viure bé i tenir pocs patiments, per a aquells que estimem més que ningú. Però la condició de pare també implica moltes dosis de realitat, d'acceptar imprevistos i sobretot d'espais de llibertat i respecte envers les decisions dels nostres fills. Entenc que la feina d'uns pares té molt a veure a potenciar l'autoestima del seu fill, a preparar-lo per superar qualsevol obstacle, a fer-lo créixer en la identificació (posar nom) i gestió (saber-les assumir) de les emocions que de mica en mica anirà descobrint. Ser pare vol dir encarar la vida dels fills envers l'autonomia de viure. Quan un fill diu als pares que marxa a viure sol (s'independitza) no s'ho han de prendre com un fracàs (¿què hem fet perquè marxi?) sinó com un triomf (¡es val per ell mateix!).

Sovint els nostres fills no són com ens pensàvem. Quina frustració, ¿oi? Benvinguts a la realitat: la seva vida

ajuda a créixer en l'adversitat, si els ajuda a ser millors persones. Si és així, ¡compreu-li la panera de Nadal i foteu al rec la classificació! Pares no feu plans per als vostres fills, ofereu-los carreteres plenes de referències i senyals que normalitzin la seva llibertat en la decisió final del que faran amb la seva vida. ■